

GERECHTSHOF TE LEEUWARDEN

BELASTINGKAMER

Nr. 1017/80

UITSPRAAK

17 juli 1981

Het Gerechtshof te Leeuwarden, eerste enkelvoudige belastingkamer,

Gezien het beroepschrift, ingediend door X te Z, ingekomen op 17 mei 1980 en gericht tegen de op 25 mei 1980 gedagtekende en door de Inspecteur der directe belastingen te Y, aan hem opgelegde aanslag wegens navordering van de inkomstenbelasting voor het jaar 1977;

Gezien de overige (ook de hierna te noemen) stukken, waaronder het verzoogschrift (met bijlagen), van al welke stukken de inhoud als hier ingevoegd moet worden beschouwd;

Gehoord ter zitting van 20 januari 1981, gehouden te R, belanghebbende en de Inspecteur;

Overwegende dat het Hof ter zitting de Inspecteur in de gelegenheid heeft gesteld schriftelijk nadere inlichtingen te verstrekken, van welke gelegenheid gebruik is gemaakt bij brief van 23 januari 1981;

dat de Voorzitter daarna aan belanghebbende heeft toegestaan een conclusie van repliek in te zenden, welke conclusie van repliek ter griffie is ingekomen op 23 februari 1981 en waarvan een afschrift is gezonden aan de Inspecteur;

dat de Inspecteur vervolgens een conclusie van dupliek heeft ingezonden, welke conclusie van dupliek ter griffie is ingekomen op 25 maart 1981 en waarvan een afschrift werd gezonden aan belanghebbende;

dat belanghebbende daarna op 15 mei 1981 een groot aantal bewijsstukken heeft ingezonden;

dat partijen vervolgens haar standpunt hebben toegelicht ter zitting van 22 mei 1981, gehouden te R, alwaar tevens aanwezig waren A te Z belanghebbendes adviseur/boekhouder en B te W, controlerend ambtenaar ter inspectie;

Overwegende dat belanghebbende voor de inkomstenbelasting voor het jaar 1975, door de Inspecteur op grond van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (gelijk die Wet voor dat jaar gold, nader: de Wet) werd nagevorderd naar een belastbaar inkomen van f. 41.133,--;

dat belanghebbende van deze aanslag in beroep is gekomen;

Overwegende dat blijkens de inhoud van de gedingstukken en op grond van het verhandelde ter zittingen als niet dan wel onvoldoende betwist tussen partijen is komen vast te staan:

dat belanghebbende, geboren in 1927, in het onderhavige jaar gehuwd was en twee kinderen tot zijn last had, terwijl drie andere kinderen tevens tot het gezin behoorden;

dat hij tot 1 oktober 1979 een supermarkt exploiteerde te V, terwijl hij daarnaast vanaf december 1975 directeur was van een soortgelijk bedrijf te Z;

dat in mei 1979 namens de Inspecteur door de heer B voornoemd een boekenonderzoek werd ingesteld, waarbij de heer A voornoemd aanwezig was;

dat daarbij bleek dat de boekhouding geen betrouwbare grondslag voor de winstberekening kon vormen, daar geen kascontrole werd uitgeoefend, de tellingen van de kasstaten verschillen opleverden en bedragen daarop waren verouderd;

dat uit het verloop van het beschikbaar privé in enge zin bleek dat de jaren 1975 en 1977 aanmerkelijk lager waren dan andere jaren en ook (veel) lager waren dan volgens (minimum) normbedragen, ontleend aan gegevens van het Centraal bureau voor de Statistiek, tenminste uitgegeven had moeten zijn;

dat de heren B en A samen getracht hebben een aanvaardbare winstcorrectie te berekenen en dit vonden in een bij te tellen bedrag van f. 7.000,--, alsmede f. 2.808,-- correctie op onkosten, doch dat belanghebbende zich daartegen verzette;

dat, nadat de controlerend ambtenaar was vertrokken, de heer A belanghebbende van het aanvaardbare van het resultaat heeft trachten te overtuigen;

dat, toen belanghebbende na enige tijd uiteindelijk zei ook accoord te gaan, de heer A de inspectie heeft opgebeld met de mededeling zonder voorbehoud dat de aanslag overeenkomstig het voorstel kon worden opgelegd;

dat de Inspecteur zich hieraan heeft gehouden en de aanslag zonder

verhoging heeft opgelegd;

dat belanghebbende tegen die aanslag, buiten zijn adviseur om, zelf in beroep is gekomen;

Overwegende dat door belanghebbende in de gedingstukken en mondeling ter zitting aan de hand van diverse berekeningen en bewijsstukken is aangevoerd dat de aanslag ten onrechte is opgelegd;

Overwegende dat de Inspecteur daartegenover heeft aangevoerd dat belanghebbende aan het gesloten compromis gebonden is, terwijl ook overigens de aanslag eerder te laag dan te hoog is;

Overwegende omtrent het geschil:

dat vaststaat dat de controlerend ambtenaar B en de heer A, als adviseur van belanghebbende, een compromis hebben gesloten over de nodige winstcorrectie, nu de boekhouding niet voldeed aan alle daaraan te stellen eisen;

dat de heer A zijn accoordverklaring telefonisch heeft meegedeeld na verkregen toestemming van belanghebbende, van welke toestemming niet gebleken is dat belanghebbende die niet in vrijheid heeft gegeven;

dat in een geval als de onderhavige partijen aan een dergelijk gesloten compromis in rechte gebonden zijn, nu niet gebleken is dat daarmee dwingende bepalingen van wettelijke aard zijn geschonden of daarmee partijen de in acht te nemen redelijkheid geweld hebben aangedaan;

dat op grond hiervan het beroep ongegrond is;

dat ook overigens belanghebbende naar 's Hofs oordeel onvoldoende heeft aangetoond dat het geboekte bedrag voor privé-opname in enge zin voldoende was voor belanghebbendes gezin en dat de aangegeven winst juist was;

dat de bewijslast van die juistheid op belanghebbende rustte, nu de boekhouding als basis voor de winstberekening verworpen kon worden en het bedrag van de privé-uitgaven in enge zin een afwijkend beeld vormde, vergeleken met andere jaren en met normbedragen ontleend aan statistische gegevens;

Overwegende dat derhalve als volgt moet worden beslist:

Handhaaft de aanslag wegens navordering.

Gedaan op 17 juli 1981 door de heer Mr. Bulthuis, Raadsheer, plaatsvervangend Lid van de eerste enkelvoudige belastingkamer, in tegenwoordigheid van de Griffier Gerrits en ondertekend door voornoemde Raadsheer en door voornoemde Griffier.

Gerrits

Bulthuis

Op 21 aug. 1981 afschrift
aangetekend verzonden aan
beide partijen.
De Griffier van het Gerechtshof
te Leeuwarden.